

[Justitsministeren]

Denne høringsrunde er nu afsluttet – det er sket for ganske nylig – og dermed er vi altså fremme, hvor vi står i dag, og hvor man med rette kan stille spørgsmålet, som det også bliver stillet fra forespørgernes side, og som jeg vil forvente at alle ordførerne ville være indstillet på at gøre: hvad skal det næste skridt så være?

Det, der er baggrunden for spørgsmålet, er selvsagt: kan en lov, der er 45 år gammel, være en tilstrækkelig lovgivning på det retssikkerhedsmæssige område? Når man tænker på den udvikling, der har været vedrørende behandlingen og opfattelsen af sindssygdom, en langt større nuancering med hensyn til opfattelsen, end det tidligere var tilfældet, men også når vi tænker på, hvordan vi i anden lovgivning har arbejdet på at øge retssikkerheden, kan man så sige, uanset om det dengang var en god lov, at den er tilstrækkelig her i 1983? Det mener jeg ikke man kan. Jeg mener, det er naturligt, at vi får en omfattende revision af denne lovgivning.

Det samme svar har vi fået under den høring, der har fundet sted. Der peger man generelt på et behov for nærmere at overveje udformningen af de retssikkerhedsmæssige garantier på området.

En del af de myndigheder og organisationer, der er blevet spurgt, har endvidere anført, at problemerne er så komplicerede, at der bør nedsættes et udvalg med det formål at gennemgå loven fra 1938 og de tilhørende administrative forskrifter. Det råd har jeg, som det også fremgik af indenrigsministerens udtalelse, til hensigt at følge. Jeg mener derfor, at der, umiddelbart efter at vi har haft denne debat, bør tages skridt til at nedsætte et sådant udvalg.

Dets opgave vil så først og fremmest være at gennemgå 1938-loven med henblik på at vurdere, på hvilke punkter loven bør ændres. Udvalgets arbejde til være koncentreret om retssikkerhedsmæssige spørgsmål, og det kan derfor være naturligt at medtage nogle andre spørgsmål, der ikke er direkte omfattet af loven. Jeg tænker her på spørgsmålet om tvang i forbindelse med den lægelige behandling og spørgsmålet om registrering hos politiet, når der har været tale om tvangsindlæggelse.

På denne baggrund skal jeg ikke gå nærmere ind på enkeltheder med hensyn til kritikpunkter, der kan anføres imod den nuvæ-

rende lov og dens praktisering og med hensyn til det, som jeg omtalte som et behov for at revidere loven. Jeg mener, vi alle må være interesserede i at gå tilpas grundigt til værks, når vi skal revidere den 45 år gamle lov, og at det derfor er rimeligt, at et sagkyndigt udvalg forbereder arbejdet med en ny lovgivning. Dette udvalg får jo således også mulighed for efter den debat, der nu finder sted, at gøre sig bekendt med de synspunkter, der fremsættes af partiernes ordførere under denne forespørgselsdebat. Jeg mener, at vi hermed i første omgang opfylder det, der var hensigten og meningen med det beslutningsforslag, det radikale venstre fremsatte sidste år, og jeg har også hermed sagt, at jeg mener, det var et rigtigt beslutningsforslag, der dengang blev fremsat.

Forhandling

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne først takke begge ministre for en ret positiv modtagelse af vores forespørgsel og den erklærede enighed et langt stykke af vejen, som det blev sagt.

Jeg tror, jeg bliver nødt til at tage ministrene delt op, som de selv gjorde det, for at nå bare det meste af det, man var inde på her.

Jeg forstod på indenrigsministeren, at hun er enig med os et langt stykke af vejen, specielt hvad angår retssikkerheden, og det er jeg glad for at konstatere, men det er jo i øvrigt især justitsministerens område.

Indenrigsministerens eget svar, som har at gøre med psykiatriens struktur, distriktpsikiatrien osv., har at gøre med udbygning, de gamle planer med de 700 mill. kr., som ikke var 1984-kroner, som ministeren vist kom til at sige, men 1974-kroner, altså langt over en milliard kroner i dagens penge, og med samtykke til behandling og den slags ting, var selvfølgelig ikke et svar på alle de spørgsmål, vi har stillet på forhånd i det baggrundsmateriale, vi har udleveret, men mange af tingene kom ministeren dog ind på, og jeg venter heller ikke, man kunne nå det hele, og kan derfor forudskikke, at vi naturligvis vil følge de andre spørgsmål op i de to respektive udvalg efter denne debat.

Jeg synes, der var imødekommende udtalelser, når det drejede sig om distriktpsikiatrien. Der skal sættes ind på mangfoldige